

บทที่ 5

การบริหารจัดการกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยงและกลุ่มโรมสเตย์ตำบลหัวยง

ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่หนึ่ง การบริหารจัดการกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง ประกอบด้วย ความเป็นมาและโครงสร้างกลุ่มฯ การบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานราชการ และการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวในตำบลหัวยง ส่วนที่สอง การบริหารจัดการกลุ่มโรมสเตย์ตำบลหัวยง ประกอบด้วย โครงสร้างกลุ่ม โรมสเตย์ตำบลหัวยง และการจัดการกลุ่มโรมสเตย์ตำบลหัวยง โดยการสัมภาษณ์คณะกรรมการกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง และหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน ผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การบริหารจัดการกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง

5.1.1 ความเป็นมา และโครงสร้างของกลุ่ม

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นายคำแสง มีทา ประธานกรรมการบริหารกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง และ นายบุญเนียม ดวงจันทร์ กรรมการบริหารกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนและการดำเนินงานของกลุ่มสมาชิกโครงการฯ ท่องเที่ยว พบว่าในปี พ.ศ 2551 มีการเริ่มโครงการฯ โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) (สวพส.) ได้ร่วมกับ ผู้นำชุมชน โดยมีสมาชิกที่เข้ามาเป็นแกนนำในการเริ่มโครงการฯ 13 คน ในช่วงแรกสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) (สวพส.) ได้เข้ามาช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาในแนวทางการจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวของตำบลหัวยง โดยสมาชิกกลุ่มจะร่วมกันประชุมวางแผนเพื่อกำหนดแนวทางของโครงการพัฒนาการท่องเที่ยวของตำบลหัวยง หลังจากนั้น ได้มีการจัดเวทีชุมชนเพื่อรวบรวมข้อมูลทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลหัวยง โดยผลจากการจัดเวทีชุมชน ได้มีการนำเสนอข้อมูลว่าตำบลหัวยงมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่เหมาะสมแก่การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและมีความพร้อมของคณะกรรมการในพื้นที่จึงได้จัดประชุม หารือ และสัมมนาเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหัวยงแบบมีส่วนร่วม ขึ้น และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลหัวยงระดับจังหวัด โดยผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรี เป็นผู้ลงนามกำลังแต่งตั้ง คณะกรรมการ 22 คน มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่ำบลห้วยเบย়ง ภายใต้โครงการขยายผลโครงการหลวงห้วยเบย়ง
 2. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
 3. ติดตามรายงานความก้าวหน้า ผลการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่ำบลห้วยเบย়งแก่ คณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
- นอกจากนี้ยังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการระดับต่ำบล และคณะกรรมการควบคุมประสานงานในฝ่ายต่างๆดังนี้
1. คณะกรรมการระดับต่ำบล มีสมาชิก 13 คน มีหน้าที่ดังนี้
 1. จัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่ำบลห้วยเบย়ง ภายใต้โครงการขยายผลโครงการหลวงห้วยเบย়ง
 2. ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการต่างๆ ให้เป็นไปตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ
 3. ติดตามรายงานความก้าวหน้า ผลการปฏิบัติงาน แก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่ำบลห้วยเบย়งแก่ คณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้องให้บรรลุตามวัตถุประสงค์
 2. คณะกรรมการด้านการปรับปรุงภูมิทัศน์และตกแต่งสถานที่ มีสมาชิก 6 คน มีหน้าที่กำกับดูแล และประสานงานในการปรับปรุงภูมิทัศน์ และสถานที่ในการจัดทำ จุดสัญลักษณ์การท่องเที่ยวต่ำบลห้วยเบย়ง และ สถานที่ก่อสร้างศูนย์บริการการท่องเที่ยวต่ำบลห้วยเบย়ง
 3. คณะกรรมการด้านการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว มีสมาชิก 10 คน มีหน้าที่จัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวของต่ำบลห้วยเบย়ง ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์ และสร้างรายได้กับชุมชนต่ำบลห้วยเบย়ง
 4. คณะกรรมการด้านการกำหนดระเบียบชุมชน การบริหารจัดการกองทุนการท่องเที่ยวและการเตรียมความพร้อมของชุมชน มีสมาชิก 7 คน มีหน้าที่ดังต่อไปนี้
 1. ประชุมทำความเข้าใจกับชุมชนในการจัดการด้านการท่องเที่ยว
 2. ค้นหาประชาชุมชนบ้าน ผู้รู้ในด้านต่างๆเพื่อเป็นข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
 3. จัดประชุมผู้ใหญ่บ้าน ผู้นำชุมชนชาติ และตัวแทนชุมชน เพื่อ ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวให้ทราบ
 4. จัดอบรมให้ความรู้เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้แก่บุคลากรในชุมชน
 5. คณะกรรมการด้านการอนุรักษ์พื้นที่และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและวิถีชุมชน มีสมาชิก 12 คน มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. สำรวจรวมเอกสารลักษณะของชุมชนในพื้นที่ตำบลหัวยง ด้านศิลปวัฒนธรรมการแสดง ด้านอาหาร และด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นที่น่าสนใจ
2. ฝึกอบรมให้ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมการแสดงของชุมชน
6. คณะทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ มีสมาชิก 4 คน มีหน้าที่กำกับดูแล และวางแผนกิจกรรมประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลหัวยงร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
7. คณะทำงานด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและการกำจัดยะมีสมาชิก 3 คน มีหน้าที่ดังนี้
 1. กำกับดูแล กำกับดูแล และ วางแผนในการจัดการปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวภายในชุมชน
 2. จัดตั้งกฎระเบียบการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในชุมชน
8. คณะทำงานด้านการพัฒนาและให้บริการ โอมสเตย์ มีสมาชิก 6 คน มีหน้าที่ดังนี้
 1. กำกับดูแล และวางแผนการบริหารจัดการบ้านพักโอมสเตย์ ของกลุ่ม บริการ โอมสเตย์ ตำบลหัวยงอย่างมีประสิทธิภาพ
 2. จัดตั้งกฎระเบียบ ด้านการจัดการบ้านพักโอมสเตย์ของ กลุ่มบริการ โอมสเตย์ตำบลหัวยง

ในปี พ.ศ.2552 ได้มีการจัดตั้งกลุ่มท่องเที่ยวเชิงนิเวศตำบลหัวยงขึ้นเพื่อรับรองนักท่องเที่ยว และในวันที่ 21 – 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 กลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยงและหน่วยงานคณะทำงาน ได้จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และจัดกิจกรรมแนะนำแหล่งท่องเที่ยวตำบลหัวยงขึ้น ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตวัฒนธรรมที่น่าสนใจของชุมชน ดังนั้นกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง จึงได้ประชุมและลงมติร่วมกันก่อตั้งกลุ่มบริการ โอมสเตย์ขึ้น ในตำบลหัวยงเพื่อรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามา โดยมีการบริหารจัดการในลักษณะของกลุ่มสหกรณ์ แต่ยังไม่ได้ทำการจดทะเบียนเป็นกลุ่มสหกรณ์กับสำนักงานสหกรณ์จังหวัดกาญจนบุรี ในตอนแรกกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยง ได้ใช้อาคารศูนย์เรียนรู้ของ ปตท. เป็นศูนย์บริการนักท่องเที่ยวชั่วคราว ตั้งอยู่ที่บ้านรวมใจ หมู่ที่ 8 อ่ายบุรีวน ใกล้กับที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลหัวยง โดยให้คณะกรรมการฯ เข้ามาเป็นผู้ดูแลศูนย์บริการฯ มีหน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ความสะอาด ให้บริการข้อมูลท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวที่มาติดต่อ และประสานงานกับคณะกรรมการในการรับรองที่พัก การให้บริการต่างๆ เมื่อนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยว และ อยู่ดูแลร้านค้าจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของชุมชน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์กลุ่ม โครเช ผลิตภัณฑ์จากไม้ และจำหน่ายสินค้าอุปโภค บริโภคต่างๆ

ปัจจุบันกลุ่มได้รับงบประมาณในการก่อสร้างศูนย์บริการนักท่องเที่ยวหลังใหม่ ซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะโดยชนิดเนื้อที่ประมาณ 3 ไร่ ตั้งอยู่ที่บ้านรวมใจ หมู่ 8 ตรงข้ามกับที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาแหลม (หน่วยย่อยวังปะโห) ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนในการก่อสร้างจากสำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี ตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหัวยเขย่ง ปี พ.ศ.2552 ที่ได้ร่วมขัดทำ และนำเสนอต่อหน่วยงานไปแล้ว

5.1.2 การบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานราชการ

การบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงาน กลุ่มฯ ได้ดำเนินการแบบบูรณาการ โดยร่วมกับหน่วยงานในพื้นที่ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน โดยแบ่งออกเป็นสองส่วน ได้แก่ การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหัวยเขย่งขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนา และการเตรียมความพร้อมชุมชนร่วมกับหน่วยงาน ประกอบด้วย

การจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหัวยเขย่งมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวของตำบลหัวยเขย่ง
2. เพื่อในเกิดการทำงานแบบบูรณาการระหว่างชุมชน และหน่วยงานในพื้นที่ภายใต้กระบวนการการมีส่วนร่วม
3. เพื่อสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวในพื้นที่โครงการขยายผล และเป็นรูปแบบให้กับชุมชนในพื้นที่โครงการขยายผลอื่น ได้นำไปประยุกต์ใช้ได้
4. เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลหัวยเขย่ง กลุ่มฯ ได้ร่วมกับหน่วยงานราชการและเอกชนในพื้นที่ ทำการสำรวจบูรณาการและสำรวจข้อมูลทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนฯ หลังจากนั้นกลุ่มจะกำหนดแผนฯ ออกเป็นด้านต่างๆ เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการและติดตาม และก็จะกำหนดกิจกรรมอย่าง ไปในแผนแต่ละด้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมสมกับบริบทชุมชน สภาพพื้นที่ และผลกระทบทั้งด้านบวก และลบ โดยแผนพัฒนาการท่องเที่ยวจะถูกแบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. แผนการดำเนินงานด้านการปรับปรุงสิ่งแวดล้อม
2. แผนงานด้านวัฒนธรรมและวิถีชุมชน
3. แผนการดำเนินงานด้านการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
4. แผนการดำเนินงานด้านการเตรียมความพร้อมของชุมชน
5. แผนการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์

ซึ่งในแผนแต่งละด้านจะมีผู้รับผิดชอบในการติดตามและประสานงาน เพื่อให้กิจกรรมดำเนินการตามแผนในแต่ละด้าน ซึ่งคณะกรรมการจะมาจากคณะกรรมการฝ่ายต่างๆที่ลูกแต่งตั้งขึ้นโดยยกคุณท่องเที่ยวตำบลห้วยเบย์ ได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลห้วยเบย์ ประจำปี พ.ศ. 2552 เพื่อขอรับการสนับสนุนกิจกรรมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

1. องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเบย์ อำเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี
 2. สวนป่าทองผาภูมิ องค์กรอุตสาหกรรมป่าไม้
 3. อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ
 4. การปีตอเรเลียมแห่งประเทศไทย
 5. หน่วยกองพันทหารพัฒนาที่ 11
 6. โครงการพัฒนาองค์ความรู้และศึกษาเรียนรู้การจัดการทรัพยากรชีวภาพในประเทศไทย (BRT)
 7. สำนักงานจังหวัดกาญจนบุรี
 8. สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
 9. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดกาญจนบุรี
- การเตรียมความพร้อมชุมชนเพื่อจัดการการท่องเที่ยว ร่วมกับหน่วยงาน**
- ด้านการเตรียมความพร้อมของชุมชนเพื่อร่วมจัดการการท่องเที่ยว กลุ่มฯ ได้มีการเตรียมความพร้อมของชุมชน เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และการบริการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งด้านการจัดการที่มีประสิทธิภาพ การให้บริการด้านต่างๆ ที่มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างกระบวนการ ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ การสร้างความเข้าใจร่วมกับคนในชุมชน เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มฯ รวมไปถึงการพัฒนาและเสริมสร้างทักษะของกลุ่มต่างๆ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยกิจกรรมต่างๆที่ดำเนินการ บางกิจกรรมทางกลุ่มก็ดำเนินการเอง และบางกิจกรรมก็ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน โดยมีรายละเอียดดังนี้

กิจกรรม

- การทำความเข้าใจกับชุมชน โดยการประชุมชี้แจงคณะกรรมการฯ และคนในชุมชนเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ได้ดำเนินการร่วมกับ สวพส.
- การฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้ดำเนินการร่วมกับ สวพส.

- การสัมมนาและศึกษาดูงาน ชุมชนตัวอย่างที่มีการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการจัดการโภมสเตย์ที่ได้มาตรฐานฯ ได้ดำเนินการร่วมกับ สวพส. และสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกาญจนบุรี
- การฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท่องถิ่น และ บุรุษมัคคุเทศก์ ได้ดำเนินการร่วมกับ ปตท. , สวพส., วิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี และส่วนป่าท้องพากูมิ
- การฝึกอบรม เรื่อง การผลิตงานหัตถกรรมของที่ระลึก ได้ดำเนินการร่วมกับ สวพส.
- การฝึกอบรม เรื่องการบริการเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยว และการพัฒนามาตรฐาน การให้บริการร้านอาหารตามมาตรฐานอาหารปลอดภัย (Clean Food Good Taste) ของกระทรวงสาธารณสุข ได้ดำเนินการร่วมกับ สวพส. และสำนักงานสาธารณสุขอำเภอทองพากูมิ

รูปที่ 5.1 จัดฝึกอบรมให้ความรู้ เรื่อง มาตรฐานอาหารปลอดภัย (clean food good taste) โดย วิทยากรจากสำนักงานสาธารณสุขอำเภอทองพากูมิ

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.2 จัดฝึกอบรมให้ความรู้ เรื่องการพัฒนามาตรฐาน โภมสเตย์ ตำบลหัวยง ให้กับกลุ่มบริการ โภมสเตย์ ตำบลหัวยง โดยวิทยากรจากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดกาญจนบุรี

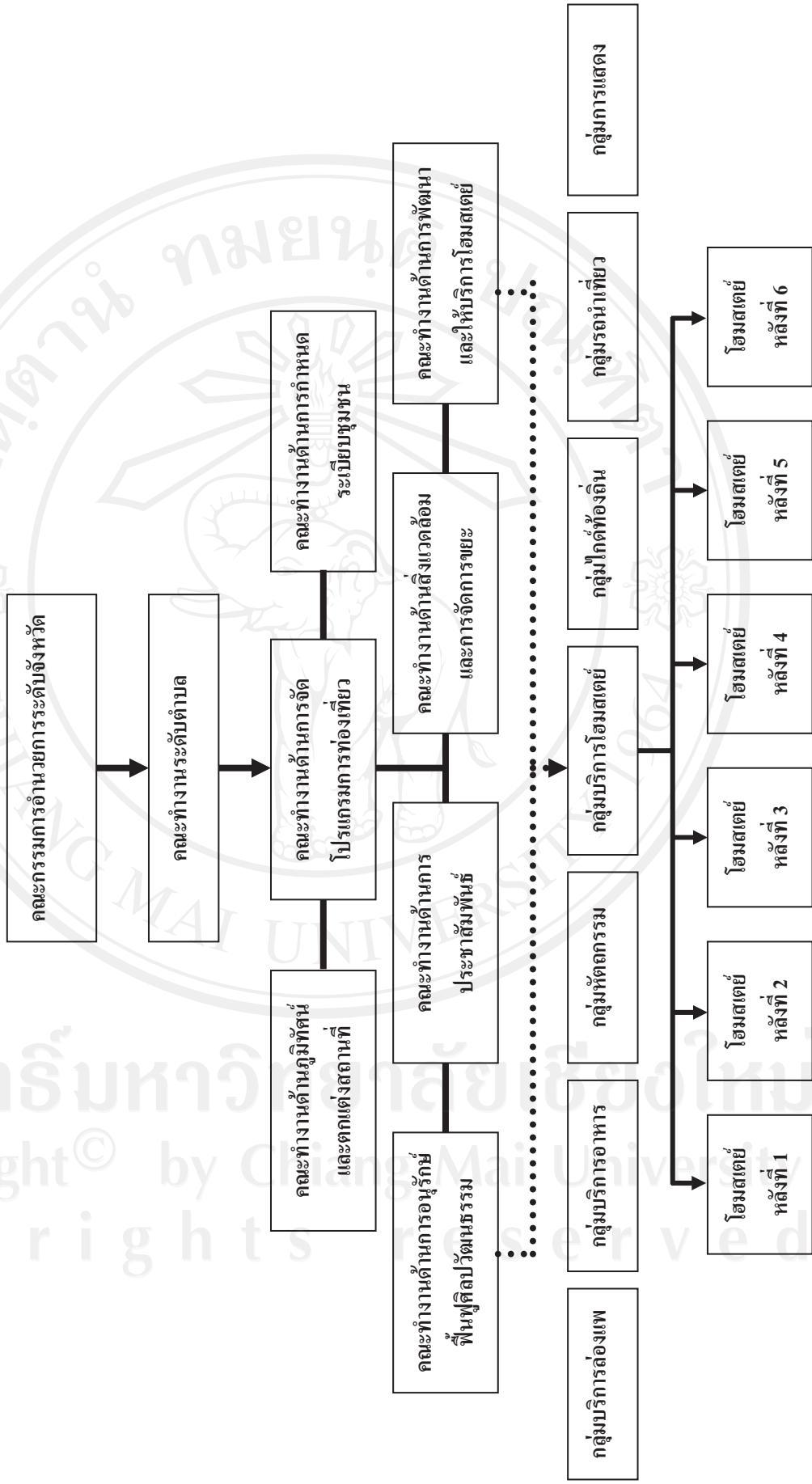
ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.3 การสัมมนาและศึกษาดูงาน ชุมชนตัวอย่างที่มีการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการจัดการ โภมสเตย์ที่ได้มาตรฐานฯ

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.4 โครงสร้างการบริหารงานภายในองค์กรตามหลักการบริหารฯ ที่สากล

5.1.3 การจัดการกลุ่มท่องเที่ยวตัวบลห่วยเบย়েং

การจัดการของกลุ่มท่องเที่ยวตัวบลห่วยเบย়েং แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ หนึ่ง การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งประกอบด้วย กิจกรรมด้านแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมด้านการแสดงศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมการเที่ยวชมและเลือกซื้อสินค้าที่ระลึกงานหัตกรรมของคนในชุมชนสอง การจัดการด้านการประชาสัมพันธ์ และสาม การจัดการด้านการเงิน

(1) การจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยว

กลุ่มท่องเที่ยวตัวบลห่วยเบย়েং ได้มีการร่วมจัดตั้งกฎระเบียบ และข้อกำหนดแก่นักท่องเที่ยวที่จะเข้าเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยว และร่วมกิจกรรมต่างๆ ในตัวบลห่วยเบย়েং เพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย และเพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวอันจะเกิดจากความเสียหายจากการเข้าชม โดยครอบคลุมทั้งกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมการแสดง และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายสินค้าของฝากของที่ระลึก โดยมีรายละเอียดดังนี้

พุปรารชินี การเข้าชมพุปรารชินีนักท่องเที่ยวจะสามารถเข้าชมได้ในช่วงตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายน ไปจนถึงปลายเดือนสิงหาคม โดยนักท่องเที่ยวที่จะเข้าชมพุปรารชินี จะสามารถเข้าชมได้ บริเวณพุปรารชินี โดยจะต้องใช้รถบัสเคลื่อนสี่ล้อ ที่ให้บริการโดยกลุ่มบริการรถนำเที่ยว ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของกลุ่มท่องเที่ยวตัวบลห่วยเบย়েং และมีค่าโดยสารที่อยู่ในรถ 1 คน จะให้บริการแก่นักท่องเที่ยวไม่เกิน 10 คน ระยะทางจากบริเวณปากทางหอดูไฟของสวนป่าทองพญาภูมิจะเป็นเส้นทางถนนลูกรัง ผ่านพื้นที่ของสวนป่าทองพญาภูมิ โดยตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ของบ้านท่ามาเดื่อ หมู่ที่ 1 ระยะทางจากบริเวณหอดูไฟ ถึงลานจอดรถด้านหน้าทางเข้าพุปรารชินี ประมาณ 6 กม. ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 20 นาที ส่วนเส้นทางเดินภายในบริเวณพุปรารชินี จะเป็นสะพานไม้ เสาปูนยกสูง ซึ่งได้รับการสนับสนุนในการสร้างจาก โครงการ ปดท. โดยเส้นทางเป็นเส้นทางเดินวนเป็นวงกลม ระยะทางประมาณ 500 เมตร ใช้เวลาในการเดินประมาณ 30 – 45 นาที

พุหนองปลิง การเข้าชมพุหนองปลิงนักท่องเที่ยวจะต้องเข้าชมโดย ใช้บริการรถบัสเคลื่อนสี่ล้อของกลุ่มบริการรถนำเที่ยว และมีค่าโดยสารที่อยู่ในรถ 1 คน ระยะทางเข้าชมพุหนองปลิงจะเป็นเส้นทางเดียวกับเส้นทางที่เข้าชมพุปรารชินี แต่พุหนองปลิงจะสามารถเข้าชมได้ตลอดทั้งปี ระยะทางจากหอดูไฟถึงพุหนองปลิงประมาณ 8 ก.m. ใช้เวลาเดินทางประมาณ 30 นาที และอยู่ห่างจากพุปรารชินีประมาณ 2 ก.m. ใช้เวลาเดินทางเส้นทางเดินภายในบริเวณพุหนองปลิงจะมีลักษณะคล้ายกับเส้นทางเดินในพุปรารชินี คือเป็นสะพานไม้ เสาปูนยกสูง เส้นทางเดินจะมีลักษณะเดินวนเป็นวงกลม ระยะทางประมาณ 600 เมตร ใช้เวลาเดินภายในพุหนองปลิงประมาณ 20 – 25 นาที

ถ้า 28 การเข้าชมถ้า 28 นักท่องเที่ยวจะต้องเข้าชมโดย ใช้บริการรถบัคเคลื่อนสีล้อของกลุ่ม บริการรถนำที่ยว และมัคคุเทศก์ท่องถิน ระยะทางเข้าชมถ้า 28 จะเป็นเส้นทางเดียวกับเส้นทางที่เข้าชมพูปราชิน และพุหนองปลิง ถ้า 28 จะสามารถเข้าชมได้ในช่วงเดือน พฤษภาคมถึงเดือน พฤศจิกายน ระยะทางจากหอดูไฟถึงถ้า 28 ประมาณ 12 กม.ใช้เวลาเดินทางประมาณ 50 นาที ระยะทางเดินชมภายในถ้าประมาณ 700 เมตร ใช้เวลาเดินประมาณ 30 - 40 นาที

ต้นไม้ยักษ์ เส้นทางศึกษาธรรมชาติระยะไกลบึงน้ำทิพย์ – ต้นไม้ยักษ์ ซึ่งทางกลุ่มฯ จะดำเนินการร่วมกับอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ โดยมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- เดินป่าระยะไกลบึงน้ำทิพย์ นักท่องเที่ยวจะได้เรียนรู้กับธรรมชาติต่างๆ รอบตัว และพิสูจน์ความแข็งแกร่งของร่างกาย ระยะการเดินทางในช่วงนี้ ประมาณ 2,000 เมตร
- ล่องแพไม้ไผ่บึงน้ำทิพย์ บึงแม่ ใช้ระยะเวลาประมาณ 20 นาที หลังจากนั้นเดินขึ้นเขาอีกประมาณ 300 เมตร จะถึงบึงพ่อ ต้องล่องแพขึ้นอีกประมาณ 20 นาที
- ขึ้นจากบึงน้ำทิพย์เดินศึกษาธรรมชาติตามเส้นทางที่เตรียมไว้ ตลอดเส้นทางจะพบทัศนียภาพที่สวยงาม จนถึงต้นไม้ยักษ์ ต้นไม้ที่ใหญ่ที่สุดกลางหุบเขา ระยะเดินทางประมาณ 2,000 เมตร
- ออกจากต้นไม้ยักษ์เดินต่อไปจนถึงหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิที่ ทภ.2 (ไม้ยักษ์) ระยะทางประมาณ 2,000 เมตร เสร็จลิ้นกิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติระยะไกลบึงน้ำทิพย์ - ต้นไม้ยักษ์

ล่องแพหัวยปากคอก การล่องแพในลำหัวยปากคอก จะให้บริการ โดยกลุ่มล่องแพ ซึ่งเป็นกลุ่มย่อยของกลุ่มท่องเที่ยวคำลหัวยเบียง โดยจะมีการให้บริการล่องแพไม้ไผ่ ล่องแพหัวพีวีซี และการล่องหัวงายา โดยจุดปล่อยแพจะอยู่ในเขตพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ หน่วยย่อยป้องกัน ระยะทางในการล่องแพประมาณ 10 กม. โดยใช้เวลาในการล่องประมาณ 45 นาที ถึง 1 ชั่วโมง ระยะเวลาที่จะสามารถให้บริการล่องแพแก่นักท่องเที่ยวได้จะเป็นช่วง เดือน กรกฎาคม ถึงเดือน มกราคม โดยนักท่องเที่ยวจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ทางกลุ่มแจ้งไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

จากการนำเสนอข้อมูลของ โดยนายทัศนัย เป็นสมุทร หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ เมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2551 เกี่ยวกับจุดเด่นจุดด้อยของแหล่งท่องเที่ยวในตำบลหัวยเบียง โดยแบ่งออกเป็น 3 เส้นทางคือ

เส้นทางที่ 1 พุหนองปลิง-พูปราชิน-ถ้า 28

เส้นทางที่ 2 เดินป่าระยะไกลบึงน้ำทิพย์

เส้นทางที่ 3 กิจกรรมนั่งห้างดูช้าง – โป่งพร้อน – สุสานหอย 280 ล้านปี
โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 การวิเคราะห์ จุดเด่น จุดด้อย โดยอุทายแห่งชาติของพากumi¹
เส้นทางที่ 1 พุหนองปลิง – พุปราชนี – ถ้ำ 28

เส้นทางที่	แหล่งท่องเที่ยว	จุดเด่น	จุดด้อย
1	พุหนองปลิง	<ul style="list-style-type: none"> - จุดรวมของลักษณะเด่นของระบบนิเวศป่าดิบชื้น เป็นแหล่งรวมของความหลากหลายทางชีวภาพ - เป็นแหล่งศึกษาธรรมชาติ ที่มีความเกี่ยวพันระหว่างคน น้ำและพันธุ์พืช - มีความน่าสนใจเหมาะสมเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ (Eco-Tour) - มีผลการวิจัยของBRTที่สมบูรณ์ รองรับสามารถ นำมาใช้ในการให้ข้อมูลเพื่อการศึกษาได้เลย - การคมนาคมสะดวก เข้าถึงง่าย เข้าชม สะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความเปราะบางด้านนิเวศ - ไม่มีป้ายแสดงชื่อพันธุ์ไม้ต่างๆ - อุฐ์ใจกลางสวนป่าที่มีบริเวณโดยรอบเป็นพืชเชิงเดียว - อาจมีไฟป่าที่หากแก่การป้องกัน
	พุปราชนี	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งอาชัยของปูรชาชนี โดยเฉพาะ - มีระบบนิเวศคล้ายพุหนองปลิง - เหมาะสมสำหรับเป็นแหล่งศึกษาพันธุ์ไม้และความหลากหลายทางชีวภาพ และ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางนิเวศ 	<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาร่องปูรชาชนี ทำได้เฉพาะหน้าฝน เพราะหน้าแล้งปูจะหลบอยู่ในรู - ยังไม่มีการประชาสัมพันธ์อย่างจริงจัง - ที่อยู่ในบริเวณสวนป่า อาจเป็นสาเหตุให้เกิดไฟป่าและปัจจัยคุกคามอย่างอื่น

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

เส้นทางที่	แหล่งท่องเที่ยว	จุดเด่น	จุดด้อย
1	พุปราชินี	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเดินทางเข้าชมต่อเนื่องจากพุทธรูปในปลิวได้โดยสะดวก - การพัฒนาเส้นทางคมนาคมใช้จงประมาณไม่มากเพราะมีของเดิมอยู่แล้ว 	
	ถ้ำ128	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นถ้ำเป็นไม้มีอันตรายเส้นทางขึ้นถ้ำไม่สูงการคมนาคมสะดวก - ระยะทางภายในถ้ำมีความเหมาะสมสามารถเดินได้ทะลุทางเดินในถ้ำไม่เป็นอันตรายเป็นถ้ำเดิน 30 นาที - เป็นถ้ำเป็น มีหินงอกหินซอกที่สวยงาม มีประกายเพชร - ที่ผนังเข้าถ้ำมีลักษณะเป็นศิลปะที่สวยงามคล้ายการแกะสลักโบรามสามารถนำไปพัฒนาเส้นทางเชื่อมต่อน้ำตกโภংกระดังงาไม่ไกล - มีค้างคาวกิตติ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีความประวัติศาสตร์ในด้านนิเวศ - ขาดป้ายแสดงชื่อพันธุ์ไม้ต่าง ๆ - อยู่ใจกลางสวนป่า บริเวณโดยรอบเป็นพืชเชิงเดียว - อาจจะมีไฟป่าที่ยากแก่การป้องกัน
2	บึงน้ำทิพย์	<ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งน้ำน้ำตกขนาดใหญ่ ซึ่งมีความน่าสนใจ - มีต้นไม้ใหญ่มีลักษณะของรากที่พูพ่อนมีความสวยงาม - เป็นแหล่งน้ำของสัตว์ป่า เช่น เลียงพา หมูป่า เก้ง นกเป็ดผี 	<ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางไม่สะดวก ไม่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวทั่วไป เสี่ยงอันตราย - เส้นทางที่จะลงถึงบึงยาก - ไม่สามารถเข้าถึงบึงได้ทั้งปี

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

เส้นทางที่	แหล่งท่องเที่ยว	จุดเด่น	จุดด้อย
2	บึงน้ำทิพย์	<ul style="list-style-type: none"> - พับพันธุ์ไม้เฉพาะอินทีหายาก เช่น จันพาแดง สมุนไพรต่าง ๆ เข็มทิพย์ ไผ่บงหารา (ต้นใหญ่มาก ๆ เส้นผ่าศูนย์กลาง 12 นิ้ว) - เก้าวัลย์ลักษณะคล้ายม่าน - กลีบไม้มีชนิดต่าง ๆ เช่น เข็ม ม่วง เอื้องคำ เอื้องแซะ ตระกูล กลีบไม้คินหมายชนิด - บรรยายศาสสองข้างทองสมบูรณ์ - มีความหลากหลายทางชีวภาพ สามารถค้นคว้าและเป็นแหล่งความรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีจุดดึงดูดที่ไปถึงแล้ว ประทับใจ (คุ้มค่าเนื่องด้วย) - ความหลากหลายทางชีวภาพเยอะมากอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อธรรมชาติ เช่น พันธุ์ไม้สัตว์
3	กิจกรรมนั่งห้างดูช้าง	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นการรวมกลุ่มทำกิจกรรมของชุมชนโดยนำเสนอรูปแบบที่น่าสนใจ - สัมผัสดูชุมชน - เป็นกิจกรรมใหม่ น่าสนใจ - มีอาหารพื้นถิ่นและผักพื้นบ้าน - เสนอการอยู่ร่วมกันระหว่างคนกับช้าง ต้นแบบการอยู่ร่วม - เปิดการให้นักท่องเที่ยวช่วยแก้ปัญหาระหว่างคนกับช้าง - ส่งเสริมโอกาสความใกล้ชิดภายในครอบครัว - สร้างโอกาสเปลี่ยนวิถีชีวิตพวนล่าสัตว์ มาเป็น มัคคุเทศก์ ท่องถิ่น 	<ul style="list-style-type: none"> - ความคงอยู่ขององค์กร - ห้างช้างยังไม่นั่นคง ยังต้องซ่อมแซมอยู่เสมอ - ยังขาดความรู้ของการเป็นมัคคุเทศก์และการบริการ - ยังไม่มีช่องทางสื่อสารระหว่างชาวบ้านกับนักท่องเที่ยวโดยตรง - ยังมีกิจกรรมให้กับนักท่องเที่ยว น้อย - ช่วงที่ช้างลงมาให้เห็นเป็นช่วงเวลาจำกัดและมีเฉพาะฤดูหนาว

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

เส้นทางที่	แหล่งท่องเที่ยว	จุดเด่น	จุดด้อย
3	ไปปงพุร้อน	<ul style="list-style-type: none"> - ใกล้เส้นทางคมนาคม - สัมผัสใกล้ชิดกับสัตว์ป่า เช่น การดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ - เป็นป่าพุ มีป่าพุที่น่าศึกษาวิจัยให้มากขึ้น - ความหลากหลายทางชีวภาพให้น่าศึกษา เช่น ไม้เฉพาะถิ่น - มีพุน้ำร้อน อยู่ 2 จุด มีความแตกต่างของความร้อนและกลิ่นกำมะถัน - เป็นจุดที่อยู่ใกล้หน่วยพิทักษ์อุทยานฯ ทำให้ประสานงานและรักษาความปลอดภัยสะดวก 	<ul style="list-style-type: none"> - ยังไม่มีข้อมูลเฉพาะของพุและพันธุ์พืชในบริเวณพุ - อันตรายที่อาจจะเกิดขึ้นจากช้างป่า - รบกวนวิถีชีวิตตามธรรมชาติของสัตว์ป่า - บังขัดความรู้ในเรื่องของพุ - ไม่สามารถทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การอาบน้ำพุได้ในบริเวณพุ เพราะอาจเจอช้างป่าได้ตลอด
	สุสานหอย 280 ล้านปี	<ul style="list-style-type: none"> - มีซากฟอสซิลหอยน้ำเค็มและซากสัตว์ทะเลที่อยู่บนยอดเขาที่หาดูได้ยาก - เป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาวิจัยต่างๆ - ได้สัมผัสร่องรอยของสัตว์ป่า - มีแนวหน้าพาน้ำที่มีความสวยงามแปลกตา - มีไฝ่ออยู่หลายชนิดที่สามารถให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวได้และมีไฝ่บางส่วนสวยงามแปลกตา - มีซากฟอสซิลหอยน้ำเค็มและซากสัตว์ทะเลที่อยู่บนยอดเขาที่หาดูได้ยาก 	<ul style="list-style-type: none"> - สุสานหอยกระจายเป็นจุดเดือดต้องอาศัยการสังเกตโอกาสเสี่ยงที่จะถูกทำลายจากนักท่องเที่ยวที่ขาดจิตสำนึก - เส้นทางเดินค่อนข้างชัน ต้องระมัดระวังในการเดินทาง - มีเดียงพาและสัตว์กีบบางชนิดอาศัยอยู่อาจกระทบต่อกำลังใจ - อันตรายที่เกิดจากช้างป่าเนื่องจากทางเดินขึ้นเป็นทางเดินของช้างป่า

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

เส้นทางที่	แหล่งท่องเที่ยว	จุดเด่น	จุดด้อย
3	สุสานหอย 280 ล้านปี	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นแหล่งเรียนรู้ศึกษาวิจัยต่างๆ ได้ดี - ได้สัมผัสร่องรอยของสัตว์ป่า - มีแนวหน้าพาที่มีความสวยงามแบลกตา - มีไฝ่ออยู่หลายชนิดที่สามารถให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวได้และมีไฝ่บางส่วนสวยงามแบลกตา - บนยอดเขาสามารถชมทิวทัศน์ได้รื่อوب - สามารถให้ความรู้เกี่ยวกับนิเวศวิทยาของเขากhinปูนได้ - สามารถส่งเสริมให้เกิดอาชีพในการท่องเที่ยวมากขึ้น เช่น นั่งเกวียน ถ่องแก่ง 	<ul style="list-style-type: none"> - เส้นทางเดินค่อนข้างชัน ต้องระมัดระวังในการเดินทาง - มีเลี้ยงพาและสัตว์กีบบางชนิดอาจสบຍู่อาจกระทบต่อความเป็นอยู่ - อันตรายที่เกิดจากช้างป่าเนื่องจากทางเดินขึ้นเป็นทางเดินของช้างป่า - เส้นทางเข้าถึงสุสานต้องข้ามหัวใจ 3 ครั้ง

ที่มา: อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ

จากการนำเสนอข้อมูลอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ จะแบ่งเส้นทางการท่องเที่ยวที่มีการเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในชุมชนออกเป็น 3 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางที่ 1 พุหนองปลิง-พุราราชินี-ถ้ำ28 เส้นทางที่ 2 เดินป่าระยะไกลบึงน้ำทิพย์ และ เส้นทางที่ 3 กิจกรรมนั่งห้างคูช้าง – โป่งพุร้อน – สุสานหอย 280 ล้านปี โดยแต่ละเส้นทางจะใช้ลักษณะการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องอยู่บนเส้นทางคุณภาพดีกวากัน และต้องอยู่บริเวณพื้นที่เดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการนำนักท่องเที่ยวเข้าไป โดยการจัดการดำเนินการร่วมกันระหว่าง ชุมชน หน่วยงานในพื้นที่ ได้แก่ อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ และส่วนป่าทองผาภูมิ ขึ้นอยู่กับความชำนาญ เช่น กิจกรรมในเส้นทางที่ 2 เดินป่าระยะไกลบึงน้ำทิพย์ จะใช้เจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิเป็นหลัก เพราะแหล่งท่องเที่ยวต้องอยู่ในเขตพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ หากมีนักท่องเที่ยวติดต่อเข้ามามีการประสานงานร่วมกันอยู่ตลอดเวลา

การแสดงศิลปวัฒนธรรมชนเผ่า ในส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีความประสงค์ที่จะชมการแสดงของชนเผ่า ทางกลุ่มการแสดงก็จะมีกิจกรรมการแสดง ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งประเพณี และวัฒนธรรม โดยก่อนเริ่มการแสดงจะมีการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในด้านการแสดงและพิธีกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจระหว่างนักท่องเที่ยว และคนในชุมชน โดยชุดการแสดงจะมีรายละเอียดดังนี้

- การแสดงของชาวไทย ได้แก่ การนาขศรีสู่ขวัญ รำกลองยา รำเชิง(เยาวชน) การเสดงโปงลาง(เยาวชน) และรำอวยพร
- การแสดงของชาวมอญ ได้แก่ รำมอญ (เยาวชน) รำมอญ (ชาวน้ำ) และรำแหงส์ (เยาวชน)
- การแสดงของชาวพม่า ได้แก่ รำพม่า
- การแสดงของชาวกะเหรี่ยง ได้แก่ รำตง เตี๊ะหน่า และรำกระทบไม้

ซึ่งในแต่ละกิจกรรมจะมีการกำหนดราคาไว้อย่างชัดเจน นักท่องเที่ยวที่ประสงค์จะชมการแสดงต้องแจ้งล่วงหน้าให้กับทางกลุ่มฯก่อน เพื่อให้นักแสดงได้เตรียมตัวโดยส่วนมากจะต้องจองล่วงหน้าก่อนประมาณ 3-5 วัน หรือขึ้นอยู่กับความพร้อมของกลุ่มด้วย

การเที่ยวชมและเลือกซื้อสินค้าที่ระลึกงานหัตกรรมของคนในชุมชน ในส่วนของสมาชิกที่มีความสนใจ และมีความสนใจในด้านหัตกรรม และการแปรรูป ก็ได้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสร้างรายได้ ได้แก่ กลุ่มโครเช กลุ่มแปรรูปผ้าแฟก กลุ่มแปรรูปไม้ กลุ่มแปรรูปอาหาร โดยนักท่องเที่ยวสามารถเยี่ยมชมขั้นตอนการผลิต และเลือกซื้อสินค้าเพื่อเป็นของฝากของที่ระลึกได้โดยมีรายละเอียดดังนี้

- งานถักโครเช สินค้าส่วนใหญ่ได้แก่ หมวก ผ้าพันคอ เสื้อ กระเป้า เป็นต้น โดยมีการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มโครเชตำบลหัวยงย่าง มีสมาชิก 48 คน
- งานแปรรูปผ้าแฟกตำบลหัวยงย่าง โดยกลุ่มได้มีการนำเอาส่วนลำต้น และใบของหญ้าแฟกมาแปรรูปเป็นของฝากของที่ระลึก เช่น พวงกุญแจ หมวก กระเป้า โคงไฟ เป็นต้น ได้มีการการรวมกลุ่มผู้ที่สนใจ โดยการริเริ่มของ ปตท. ซึ่งในปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด 13 คน
- งานแปรรูปไม้ และผลิตภัณฑ์จากไม้บ้านไร่ เป็นนำไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่ เช่น ไม้สัก ไม้แดง ไม้ประคุ นาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เช่น เฟอร์นิเจอร์ไม้ โคงไฟ โต๊ะ ตู้เป็นต้น
- งานทอผ้าจากลายกะเหรี่ยง

สรุปด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่ม จะแบ่งเป็น 2 ภาค คือภาคกลางวัน ประกอบไปด้วย ชุมสถานที่ท่องเที่ยว พุหนองปิง พุปราชนี ถ้ำ 28 ค้างคาภิตติ บึงน้ำทิพย์ ตันไม้ยักษ์ พุหนองปิง นั่งห้างดูซ้าง และล่องแก่งลำห้วยปากคอก ชมวิชีวิตความเป็นอยู่ และการชุมส่วนผลไม้ต่างๆ ที่ปลูกในชุมชน และการปลูกพืชผัก และไม้ผล ในโครงการขยายผลโครงการหลวงหัวยง รวมไปถึงการเยี่ยมชมและเลือกซื้อสินค้าของฝากของที่ระลึก และภาคกลางคืน ประกอบไปด้วยการรับประทานอาหารท้องถิ่น การบายศรีสุ่งวัฒ และการแสดงของชนเผ่า และนอกจากนี้ทางกลุ่มฯ ยังได้ร่วมกำหนดข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในตำบลหัวยง เพื่อให้เกิดการอนุรักษ์ทรัพยากร และเคราะพัฒนธรรมอันดีงามของชุมชน และสร้างรายได้โดยการสนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อปฏิบัติสำหรับนักท่องเที่ยว

1) ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

- นักท่องเที่ยวต้องช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในชุมชน ไม่ทิ้งขยะในชุมชนหรือแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆ

2. เคราะพัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อของชุมชน

- แต่งกายให้เหมาะสมกับสถานที่
- เคราะพกถุง กติกาที่ชุมชนกำหนด เช่น ไม่ส่งเสียงดังเกินเวลา 22.00 น. ไม่เล่นการพนัน ไม่เสพสิ่งเสพติด ไม่ออกนอกชุมชนยามวิกาล
- เคราะพและให้เกียรติเจ้าของบ้าน ให้ความเป็นกันเองกับชาวบ้านในชุมชน

3. สนับสนุนเศรษฐกิจของชุมชน

- อุดหนุนสินค้าพื้นบ้าน หรือผลิตภัณฑ์ของชุมชน ตามความเหมาะสม

รูปที่ 5.5 พิธีบายศรีสู่ขวัญ

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.6 การผูกข้อมือต้อนรับนักท่องเที่ยวโดยผู้อาวุโสในชุมชน

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.7 การแสดงรำกระทบไม้ของของเยาวชนกะเหรี่ยง

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.8 การแสดงรำมอญของชาวมอญ

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.9 ผลิตภัณฑ์หมวดถักไครเซช
ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.10 ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูป
ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.11 ผลิตภัณฑ์ผ้าทอจากลายกระหรี่ยง

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.12 ผลิตภัณฑ์งานisan จากหลักแฟก

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.13 การเดินทางเข้าไปชมพุทธองค์ปิง

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.14 การเดินเข้าชมพุ่ราชนี

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.15 การเดินเข้าชุมชน 28

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.16 ห้างดูช้าง

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.17 การล่องแพไม้ไผ่ห้วยป่าคอก

ที่มา: จากการศึกษา

(2) การจัดการด้านการเงินของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยแขวง

ในส่วนของการจัดการด้านการเงิน ทางคณะกรรมการโครงการท่องเที่ยวโขมสเดบของ หมู่บ้านกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยแขวง มีการจัดสรรรายได้ที่เกิดขึ้นจากการให้บริการด้านที่พัก อาหาร และกิจกรรม โดยมีการบริหารจัดการแบบสหกรณ์ โดยขายหุ้นราคาหุ้นละ 10 บาท ซื้อได้ ไม่เกินคนละ 1,000 หุ้น โดยเงินได้สุทธิ 100% จะถูกจัดแบ่งดังนี้

- ปันผล 50 %
- สวัสดิการคณะทำงาน 30 %
- กองทุนกลุ่ม 10 %
- สวัสดิการสาธารณะประจำชน 10 %

มีการเปิดบัญชีธนาคารเงินฝากในส่วนของรายได้จากการการซื้อหุ้นของสมาชิก และกองทุนของกลุ่ม โดยใช้ชื่อคณะเหรัญญูิก 4 คน ได้แก่

- 1) นายชัยภัทร ประดิษฐ์ค่าย
- 2) นางชนกรณ์ เพ็ชรอมณี
- 3) นางอาภากรณ์ อ่อนจันทร์
- 4) นางสาวน้ำทิพย์ กันทะวงศ์

ในการเปิดบัญชี โดยการเบิกจ่ายจะต้องมีการลงชื่อยินยอมอย่างน้อย 3 คน

การกำหนดราคาโอมสเตอร์และกิจกรรมการจะถูกกำหนดโดย นิติที่ประชุมของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ และจัดทำเอกสารเป็นกฎระเบียบของกลุ่ม ดังนี้

- ค่าที่พักโอมสเตอร์ 250 บาท/คน
- ที่พักเรือธงในพื้นที่ตำบลหัวยง เริ่มต้น 700 – 1,500 บาท
- ค่าบริการนำชมสถานที่ท่องเที่ยว พุทธรูปคลิ้ง พุทราชินี ถ้ำ 28 = 1,200 บาท/10 คน
(รถโพวิล 1คัน และ มัคคุเทศก์ 1 คน)
- ค่าอาหารมื้อเช้า 50 บาท , กลางวัน 80 บาท , เย็น 120 บาท(อาหารพื้นบ้าน)
- ค่าอาหารว่าง 25 บาท/คน
- กิจกรรมนั่งห้างดูซีรีส์ 300 บาท/คน
- กิจกรรมล่องแก่งหัวยงปากคอก 300 บาท/คน
- กิจกรรมชมและชิมผลไม้ตามฤดูกาลที่สวนผลไม้ในพื้นที่ 50 บาท/คน
- กิจกรรมชมและรับความรู้จากแปลงสาขิตไม้ดอกโครงการหลวง 500 บาท/ 20 คน

กิจกรรมกลางคืน การจัดเลี้ยงและการแสดงชนแพ่

1. ค่าสถานที่ ศูนย์วัฒนธรรมชาวมอยุ 2,000 บาท
 2. อาคารเรือนแพประสงค์ 1,000 บาท
 3. เครื่องเสียง 2,000 บาท
 5. ค่ากิจกรรมต่างๆ ชุดเล็กต่ำกว่า 10 คน = 1,000 บาท / ชุดใหญ่มากกว่า 10 คน = 1,500 บาท
- ยกเว้น**

การแสดงเต็ะหน่า (เล่นดนตรีร้องเพลงกระหรี่ยง 1 คน) ราคา 500 บาท

รำตง , รำกระทบ ไม่มี มีนักแสดงต่ำสุด 15 คน จัดเป็นชุดใหญ่ ราคา 1,500 บาท

การนาฏศิลป์ชุดเล็ก 1,500 บาท สำหรับนักท่องเที่ยวไม่เกิน 40 คน

การนาฏศิลป์ชุดใหญ่ 3,000 บาท สำหรับนักท่องเที่ยวมากกว่า 40 คน

รำพม่า , รำมณี ใช้เครื่องดนตรีจริงเล่น (นักดนตรี / นักแสดง / เครื่องดนตรี) 2,500 บาท

โดยในปัจจุบันมีการหักค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมที่ให้บริการ ได้แก่ การบริการโอมสเตอร์ การบริการรถนำท่องและไกด์ท่องถิ่น และการบริการล่องแพ โดยกิจกรรมอื่นๆยังไม่มีการหักค่าใช้จ่ายเข้ากลุ่ม แต่ในอนาคตเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกัน คณะกรรมการมีแนวคิดที่จะหักค่าใช้จ่ายให้กับกลุ่มในทุกกิจกรรม แต่ต้องขึ้นอยู่กับนิติที่ประชุมของคณะกรรมการฝ่ายต่างๆอีกครั้ง

ตาราง 5.2 รายได้ของกลุ่มท่องเที่ยวต่างด้าวหัวย羡ยงในช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2552

เดือน	จำนวนนักท่องเที่ยว ไทย (คน)	รายได้ (บาท)
พฤษภาคม 2552	70	28,000
มิถุนายน 2552	-	-
กรกฎาคม 2552	8	8,060
สิงหาคม 2552	34	17,850
กันยายน 2552	-	-
ตุลาคม 2552	15	20,700
รวม	127	74,610

ข้อมูล : กลุ่มท่องเที่ยวต่างด้าวหัวย羡ยง 2553

(3) การจัดการด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์

การจัดการด้านการตลาดและการประชาสัมพันธ์ของกลุ่มท่องเที่ยวต่างด้าวหัวย羡ยง แบ่งออกเป็น 2 กิจกรรม โดยในส่วนของการประชาสัมพันธ์ได้มีการจัดทำเอกสารแผ่นพับ และการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ และในส่วนของการส่งเสริมการตลาดก็ได้มีการจัดทำโปรแกรมการท่องเที่ยวในแบบพักค้าง โรมสเตย์ 2 วัน 1 คืน และแบบไปกลับวันเดียว เพื่อเสนอต่อผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและโรมสเตย์ จะมีการจัดทำแผ่นพับและเอกสารแนะนำการท่องเที่ยวของชุมชน โดยส่วนหนึ่งทางชุมชนจัดทำขึ้นเอง และอีกส่วนหนึ่งจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ รวมไปถึงการจัดกิจกรรมแนะนำแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น เมื่อวันที่ 21 – 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2552 ได้มีการจัดกิจกรรมแนะนำแหล่งท่องเที่ยวชุมชนหัวย羡ยงแก่สื่อมวลชน โดยคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยวฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีสื่อมวลชนเข้าร่วมกิจกรรม และทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อ ต่างๆ

2) การส่งเสริมการตลาด โดยการจัดทำรูปแบบการขายรายการนำเที่ยว โดยทางคณะกรรมการได้มีการติดต่อกับทางบริษัทนำเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี และไกด์นำเที่ยวอิสระโดยรายการนำเที่ยวได้ถูกจัดทำขึ้นเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่

1. แบบไป – กลับในวันเดียว

2. แบบ ค้างคืน โดยจำนวนวันขึ้นอยู่กับความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว

รูปที่ 5.18 แผ่นพับประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในตำบลห้วยเขย่าง โดยองค์กรบริหารส่วนตำบลห้วยเขย่าง

ที่มา: จากการศึกษา

Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมแนะนำแหล่งท่องเที่ยวแก่สื่อมวลชน

วันที่ 21-22 พฤษภาคม 2552

ณ ตำบลห้วยเบียง อําเภอทองผาภูมิ จังหวัดกาญจนบุรี

วันที่ 21 พฤษภาคม 2552

08.00 -08.30น.

คณะสื่อมวลชนพร้อมกันที่ สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
สำนักงานกรุงเทพ(ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน)
เพื่อลงทะเบียนรับเอกสาร

08.30 -12.00 น.

ออกเดินทางจากกรุงเทพ ไป ถึงสวนป่าทองผาภูมิ (อาหารว่างและ
เครื่องดื่มระหว่างเดินทาง)

12.00 - 13.00 น.

รับประทานอาหารกลางวัน ณ ร้านอาหาร ออบ.

13.00 – 13.30 น

เดินทางไปยังสำนักงานโครงการขยายผลโครงการหลวงห้วยเบียง

13.30- 14.30น

บรรยายเรื่องแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการการท่องเที่ยวตำบลห้วยเบียง
โดย

- นายอําเภอทองผาภูมิ
- ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
- นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยเบียง
- หัวหน้าสำนักงานการท่องเที่ยวกาญจนบุรี
- หัวหน้าหน่วยอุทายานแห่งชาติทองผาภูมิ
- กำนันตำบลห้วยเบียง

14.30 – 17.00 น.

เยี่ยมชม โรมสเตียร์ และรีสอร์ฟตัวอย่าง ในชุมชนห้วยเบียง แล้วร่วม
กิจกรรมล่องแพชมความงามลำน้ำห้วยปากคลอก (รับประทานอาหารว่าง
และเครื่องดื่มระหว่างทาง)

17.00-17.30น.

เข้าที่พัก ภูไอยารีสอร์ท, เพื่องฟารีสอร์ท, บ้านไร์วiman ดิน และ โรมส
เตียตามที่ได้จัดไว้รับรอง

17.30 -18.00น

เดินทางไปอุทayanแห่งชาติเขาแหลม (หน่วยวังปะโท) ร่วมงานเลี้ยง
รับรอง สื่อมวลชน

18.00-20.00น

ผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีประธานคณะกรรมการพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศตำบลห้วยเบียง กล่าวต้อนรับและกล่าวเปิดงานเดี่ยงรับรอง

- สาขิตพิชีนาขศรีสุ่งวัลย ของชาวหัวใจเบียง
- รับประทานอาหารเย็นอิ่มอร่อยกับอาหารพื้นบ้านของชุมชน
- หัวใจเบียง
- สาขิตการแสดงการเล่นเตี๊ยะหน่าและขับร้องเพลง รำกระทบไม้ และรำทาง ของชนเผ่ากะเหรี่ยง
- สาขิตการแสดงฟ้อนรำอันดงงามของชาวมอญ

20.30 น.

เข้าที่พัก

วันที่ 22 พฤษภาคม 2552

06.00 -07.00 น.	ตื่นนอน สัมผัสบรรยายความงามเช้ารับความสดชื่นและรับประทานอาหารเช้า ณ ที่พักแต่ละแห่ง แล้วเดินทางไปวัดท่ามะเดื่อ
07.30 – 08.00 น.	ร่วมกิจกรรมทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง และรับพรจากพระสงฆ์เพื่อความเป็นศริมงคล
08.00 -09.30 น.	เดินชมเส้นทางศึกษาธรรมชาติพุทธรูป กลางแจ้ง และพุปฏิรูปราชินี (หากท่านโชคดีจะได้เห็นบูชาชีน ซึ่งจะออกมาปรากฏตัวในฤดูฝนเท่านั้น) นำชมและบรรยายโดยไกด์ท่องถินที่ได้รับการอบรมจากโครงการ BRT ของ ปตท. เดินทางไป ชมความงามของถ้ำ 28 ชั้นหินงอก หินข้อย และแท่นแก้วอันงดงาม ชมค้างคาวกิตติ ค้างคาวที่เล็กที่สุดในโลก (รับประทานอาหารว่างระหว่างทาง) บรรยายโดยไกด์ท่องถิน
09.30 – 11.00 น.	เยี่ยมกลุ่มผู้ปลูกผักปลอดภัยโครงการขยายผล โครงการหลวงหัวใจเบียง บรรยายโดย นายจำลอง ณัฐรัตน์
11.00 – 12.00 น.	เยี่ยมร้านค้าชุมชน กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์หญ้าแหก และกลุ่มหัตถกรรม และรับประทานอาหารกลางวัน
12.00 -13.00 น.	ยกประยุกต์การประชุมและสรุปกิจกรรมแล้วเดินทางกลับ โดยสวัสดิภาพ
13.00 น.	

รูปที่ 5.19 กิจกรรมແນະນຳແຫ່ລັງທ່ອງເກີຍວິດຕຳບລ້າວຢ່າງ
2552 ໂດຍຄມະຖາງນາກາຮ່າງທ່ອງເກີຍວິດຕຳບລ້າວຢ່າງ

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.20 กิจกรรมແນະນຳແຫ່ລັງທ່ອງເກີຍວິດຕຳບລ້າວຢ່າງ
2552 ໂດຍຄມະຖາງນາກາຮ່າງທ່ອງເກີຍວິດຕຳບລ້າວຢ່າງ (2)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.21 กิจกรรม คาราวาน แรลลี “สวัสดีหัวยเขย่ง” โดย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สำนักงานกาญจนบุรี วันที่ 18 – 19 กรกฎาคม 2552 (1)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.22 กิจกรรม คาราวาน แรลลี “สวัสดีหัวยเขย่ง” โดย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
สำนักงานกาญจนบุรี วันที่ 18 – 19 กรกฎาคม 2552 (2)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.23 บทความเรื่องการท่องเที่ยวในชุมชนห้วยเขย่ง (1)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.24 บทความเรื่องการท่องเที่ยวในชุมชนห้วยเขย่ง (2)

ที่มา: จากการศึกษา

5.2 การบริหารจัดการกลุ่มโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่ง

5.2.1 โครงสร้างกลุ่มโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่ง

กลุ่มโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่งเป็นการรวมกลุ่มของสมาชิกที่มีความสนใจในการให้บริการด้านที่พักโอมสเตย์ ซึ่งกลุ่มโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่งจะเป็นกลุ่มย่อยที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลหัวยเขย่ง มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาและให้บริการโอมสเตย์ เพื่อติดตามให้คำแนะนำแก่สมาชิกโอมสเตย์ ในการให้บริการแก่สมาชิก และเตรียมความพร้อมสมาชิกโอมสเตย์เพื่อขอรับการประเมินมาตรฐานโอมสเตย์ไทย ตามมาตรฐานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา โดยจุดเด่นของโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่ง จะมีจุดเด่นที่มีความแตกต่างจากโอมสเตย์อื่นๆ คือลักษณะบ้านแต่ละหลังจะมีการให้บริการห้องในส่วนที่เป็นห้องส่วนตัว และในส่วนพักร่วมกับเจ้าของบ้านทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกที่จะพักได้ และเนื่องจากโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่งทั้งหมด 6 หลังกระจายตัวอยู่ตามหมู่บ้านทั้ง 8 หมู่บ้านของตำบลหัวยเขย่ง ทำให้ผู้เข้าพักโอมสเตย์แต่ละหลังจะได้สัมผัสร่วมธรรมะและวิถีชีวิตชนเผ่าต่างๆที่แตกต่างกันไป เช่น โอมสเตย์ของนายหาดทัย คงควร ตั้งอยู่ที่บ้านหัวยปากคลอกเป็นชุมชนชาวกะเหรี่ยง โอมสเตย์นางสมศรี ดวงจันทร์ ตั้งอยู่ที่บ้านท่านวดีเป็นชุมชนคนพื้นเมือง และโอมสเตย์นางสาวกนกดาว มีทา ตั้งอยู่ที่บ้านหัวยเขย่งเป็นชุมชนชาวไทยเชื้อสายอุမุก เป็นต้น

คณะกรรมการด้านการพัฒนาและให้บริการโอมสเตย์

1. นางขวัญหล้า ก้อนทะวงศ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 6 บ้านไร	ประธานคณะกรรมการ
2. นางรังสิยา ประดิษฐ์ค่าย สมาชิก อบต.หมู่ 7 บ้านหัวยปากคลอก	คณะกรรมการ
3. นางชนกรณ์ เพ็ชรรณ์ สมาชิก อบต.หมู่ 3 บ้านหัวยเขย่ง	คณะกรรมการ
4. นางอาภากรณ์ อ่อนจันทร์ ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านหมู่ 8 บ้านรวมใจ	คณะกรรมการ
5. นางแดง ดวงจันทร์	คณะกรรมการ
6. น.ส.นิตา สุริยะ	คณะกรรมการและเลขานุการ

โดยมีหน้าที่ดังนี้

1. กำกับดูแล และวางแผนการบริหารจัดการบ้านพักโอมสเตย์ ของกลุ่ม บริการโอมสเตย์ ตำบลหัวยเขย่งอย่างมีประสิทธิภาพ
2. จัดตั้งกฎระเบียบ ด้านการจัดการบ้านพักโอมสเตย์ของ กลุ่มบริการโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่ง ในการพัฒนากลุ่มโอมสเตย์ตำบลหัวยเขย่ง ทางสถานบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ได้เข้ามาให้ส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการบ้านพักรูปแบบโอมสเตย์ ให้กับทางกลุ่ม โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการกลุ่ม โดยมีสมาชิกเริ่มแรก 19 ราย และเนื่องจากทางกลุ่มมีความ

ประสบค์ที่จะขอรับการตรวจประเมินมาตรฐาน โอมสเตดี้ไทย ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งในข้อกำหนดการขอรับประเมินมาตรฐานฯระบุว่าก่อนจะต้องมีการบริหารจัดการกลุ่มที่ชัดเจน เป็นระบบ ดังนั้นทางกลุ่มนี้ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการจากเดิมไม่มีรูปแบบการบริหารงาน ที่ชัดเจนมาเป็นการบริหารงานโดยมี ประธาน และรองประธาน เป็นคณะกรรมการบริหาร และมี คณะกรรมการรวม 7 ฝ่าย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประธาน
2. รองประธาน
3. กรรมการฝ่ายการตลาด
4. กรรมการฝ่ายบ้านพัก
5. กรรมการฝ่ายทรัพย์ภูมิ
6. กรรมการฝ่ายทะเบียน
7. กรรมการฝ่ายเลขานุการ
8. กรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์/ประสานงาน
9. กรรมการฝ่ายกิจกรรม
10. สมาชิกโอมสเตดี้

5.2.2 การจัดการกลุ่มโอมสเตดี้

ในการจัดการกลุ่ม โอมสเตดี้จะมีบ้าน โอมสเตดี้ไว้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งหมดรวม 6 หลัง ผ่านการประเมินมาตรฐาน โอมสเตดี้ไทย จากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬาประจำปี 2554 – 2556 จำนวน 5 หลัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการนำร่องในการพัฒนามาตรฐานการให้บริการ โอมสเตดี้แก่สมาชิกรายอื่นๆ และขยายจำนวนสมาชิกในการให้บริการในอนาคต โดยสมาชิกจะมีการกำกับดูแลต่อตัวค่าบริการในการเข้าพักโอมสเตดี้ และกฎระเบียบการเข้าพัก และ มาตรฐานของบ้านพักโอมสเตดี้โดยมีรายละเอียดดังนี้

อัตราค่าที่พักค่าที่พักโอมสเตดี้ 220 บาท/คน/คืน พร้อมอาหารเช้า และกาแฟ โดยเจ้าของบ้านจะได้รับค่าใช้จ่าย 170 บาท และแบ่งเข้ากลุ่ม 50 บาท โดยการรับนักท่องเที่ยวจะมีการจัดลำดับของบ้านแต่ละหลังหากลิงคิดรับนักท่องเที่ยวแล้วเจ้าของบ้านไม่มีความพร้อมก็จะให้สิทธิบ้านลำดับต่อไปในการรับนักท่องเที่ยวซึ่งสมาชิกกลุ่มจะมีการพูดคุยกันว่าจะทำการรับนักท่องเที่ยวอยู่เสมอจึงทำให้ไม่มีการเข้าใจผิด ในด้านการจัดคิวแต่อย่างใด

การจัดการ โไฮมสเตย์โดยคณะกรรมการ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรก การจัดการบ้านพัก และอาหารในการรองรับนักท่องเที่ยว ส่วนที่สอง คือ การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของ ตำบลห้วยเขย่ง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านที่พักและอาหารในการรองรับนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย การรับรองบ้านพักโไฮมสเตย์ การจัดระบบหมุนเวียนนักท่องเที่ยว และการรับรองอาหารของนักท่องเที่ยวที่เป็นหมู่คณะ ซึ่ง บ้านพักสำหรับรองรับนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาท่องเที่ยวโไฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบล ห้วยเขย่งมีบ้านรองรับนักท่องเที่ยวทั้งหมด 6 หลัง ผ่านมาตรฐานโไฮมสเตย์ไทย 5 หลัง โดยบ้านพัก ที่เข้าร่วมโครงการ โไฮมสเตย์ของกลุ่มท่องเที่ยวตำบลห้วยเขย่งนั้นต้องมีความพร้อมในด้านความ สะอาดของบ้าน ความปลอดภัยของที่พัก ความปลอดภัยและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้ในแต่ ละด้านคณะทำงานด้านการพัฒนาและให้บริการ โไฮมสเตย์ และคณะกรรมการฯ ได้กำหนดแนว ปฏิบัติ แต่ไม่ถึงกับเป็นข้อปฏิบัติ (code of conduct) ดังนี้

ด้านความสะอาดของบ้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความสะอาดเป็นระเบียบเรียบร้อย สร้างสุขอนามัยที่ดีแก่นักท่องเที่ยว และเจ้าของบ้าน มีรายละเอียดดังนี้

- บ้านพักควรมีอากาศที่สามารถถ่ายเทได้สะดวก แสงสว่างสามารถส่องเข้า มาถึง ปราศจากความชื้น ไม่มีกลิ่นอับ มีหลังคาที่สามารถกันน้ำได้ดี ภายในห้องพักต้อง ได้รับ การทำความสะอาดเป็นประจำ

- ต้องมีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอน และอุปกรณ์ส่วนตัวสำหรับผู้มาเยือนทุกครั้งหรือ มีผู้มาเยือนใหม่เข้ามาพัก

- ต้องมีน้ำสำลีและยาสีฟัน ยาขัดแมลงที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอยู่เสมอ
- เนื่องจากห้องน้ำจะเป็นห้องที่ผู้มาเยือนจะมาใช้บ่อย จึงต้องมีการทำความ

สะอาดเป็นประจำ

- การจัดวางสิ่งของต่างๆภายในบ้าน ห้องนอน ห้องน้ำ และครัว ต้องมองดู สวยงามเป็นระเบียบ สะดวกในการใช้สอย

- ต้องมีน้ำดื่มและอาหารแอลกอฮอล์ของบ้านพักให้สวยงามอยู่เสมอ

ด้านความปลอดภัยของที่พัก มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยเป็นกันเองระหว่างเจ้า บ้าน และผู้มาพัก และสร้างความมั่นใจ และปลอดภัยในการพัก มีรายละเอียดดังนี้

- สามารถเข้ามาในบ้านต้องสร้างความคุ้นเคยกับผู้มาเยือน เสมือนญาติสนิท และมีความรู้ เรื่องสถานที่ในบ้านและชุมชนเป็นอย่างดี

- สามารถเข้ามาในบ้านต้องหมั่นตรวจสอบ ดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในบ้านว่ามี ความปลอดภัยหรือไม่

- คุณเจ้าที่สำคัญต้องได้รับการเก็บรักษาและดูแลเป็นอย่างดี
- ทรัพย์สิน เงินสดต่าง ๆ ต้องเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัย
- สมาชิกทุกคนต้องคำนึงถึงเรื่องความสำคัญของความปลอดภัยตลอดเวลา

ด้านความปลอดภัยทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ทึ่งในชีวิต และทรัพย์สิน ชุมชนมีการจัดมาตรการรักษาความปลอดภัย ซึ่งเจ้าของบ้านจึงจะต้องมีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้มาเยือน มีรายละเอียดดังนี้

- ต้องมีการดูแลและซ่อมแซมล็อกค่าต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา อาทิ ประตู หน้าต่าง
- ถ้าเห็นนักท่องเที่ยวไม่เก็บทรัพย์สินไว้ในที่ที่ปลอดภัย ต้องเข้าไปเตือน
- ถ้านักท่องเที่ยวลืมทรัพย์สินไว้ในบ้านพักหรือที่อื่น ๆ ภายหลังการเดินทางกลับเจ้าของบ้านควรเก็บไว้ในที่ที่ปลอดภัยและพยายามติดต่อเจ้าของเพื่อการรับกืน

ซึ่งบ้านพักโรมสเดย์แต่ละหลังที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว จะต้องขึ้นถือแนวปฏิบัติทั้งสามนี้ เพื่อสร้างมาตรฐานในการให้บริการของสมาชิกให้อยู่ในระดับการให้บริการเดียว กัน และสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด

รูปที่ 5.25 โรมสเดย์ชุมชนหัวยง (1)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.26 โรมสเดย์ชุมชนห้วยเบย่ง (2)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.27 โรมสเดย์ชุมชนห้วยเบย่ง (3)

ที่มา: จากการศึกษา

รูปที่ 5.28 โถมสเดย์ชั่มนหัวใจเบียง (4)

ที่มา: จากการศึกษา

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved